

S.S. VAN DINE: 43

Umorjeni Kanarček

»Lahko je reči, naj jih najdemo,« je zagodrnjal Markham. »Zlo pa je prav v tem, ker ne vemo, kje naj jih iščemo.«

Heath si je zopet prižgal cigareto in naredil nepotrpežljivo kretnjo.

»Nikakor se ne morete oddaljiti od Skeela. Brez dvoma je on zagrešil ta zločin. Če bi ne bilo njegovega odvetnika, bi se mi že posrečilo, da bi ga pripravil do besede. Predvsem pa, gospod Vance, je zlikovec res imel ključ od plesalkinega etanovanja...« Umolknil je za hip in pogledal načelnika.

»Nikakor ne nameravam kritizirati, a zdi se mi, da zapravljamo čas, ko pozivujemo za plesalkinimi prijatelji, gospodom Cleaverjem, Mannixom in drugim.«

»Morda imate prav, gospod narednik,« je priznal Markham. »Vendar pa bi rad vedel, zakaj se je doktor Lindquist vedel tako čudno.«

»Morda bi tudi to prišlo prav,« je pristal Heath. »Če je doktor prišel s plesalko že tako daleč, da ji je celo grozil s smrtjo in če je izgubil glavo, ko ste ga vprašali, kje je bil v ponedeljek ponoči,

zelo verjetno nekaj ve. Čemu ne bi poskusili, da bi ga nekoliko prestrašili? Poročila o njem nikakor niso najboljše...«

»Izvrstna misel!« je vzkliknil Vance.

Markham ga je prodrljivo pogledal, nato pa je začel pregledovati notes, v katerega si je zapisoval razne sestanke, in dejal:

»Danes popoldne sem še precej prost, zato ga lahko povabite semkaj. Priskrbite si pozivnico, ako bi se branil. Skrbite, da bo tukaj takoj po kosilu.«

Nato je nevoljno pobobnal po mizi. »Če ne dosežem drugega, bom dosegel vsaj to, da izločim vsaj katerega izmed teh ljudi, ki delajo to zavedo tako čudno zapleteno. Čisto vseeno je, če začnem z Lindquistom.«

Heath je vsem podal roko in odšel z obrazom, ki je kazal le malo upanja.

»Ubogi revež!« je dejal Vance in gledal proti vratom, skozi katera je izginil narednik. »Videti je zelo slabe volje.«

»Tudi ti bi ne bil vesel,« je vzkliknil Markham, »če bi te napadali časopisi in ti skušali izpodkopati ves ugled. Toda ali mi nisi obljubil, da mi boš danes prinesel nekaj dobrih novic?«

»Zdi se mi, da sem ti res nekaj obljubil...«

Nekaj časa je Vance molče gledal skozi okno, nato pa je spet spregovoril: »Tale Mannix me privlači kakor magnet. Draži me in preganja kakor kak duh.«

»Ali spada to k poročilu, ki si mi jih obljubil?«

»Ne bom se mogel umiriti,« je nadaljeval Vance, »dokler se mi ne bo posrečilo izvedeti, kje je bil ta trgovec s kožuhovino v ponedeljek zvečer med enajsto in dvanajsto uro. Bil je nekje, kjer bi ne smel biti. Ti, Markham, pa moraš to odkriti. Bodi tako prijazen in postavi tega Mannixa kot drugega v seznam tistih, ki bi se jih rad iznebil. Govoril bo, če ga bomo le znali dovolj pritisniti. Bodi brutalen, če treba. Daj mu razumeti, da sumiš, da je on morilec. Vprašaj ga o oni ženski... kako se že piše... Fribee. Nekaj časa je molčal in zamisljeno gledal predse.«

»Mislim da... Da, Markham, vprašaj ga o njegovi nekdanji uslužbenki. Vprašaj ga, kdaj in kje jo je videl zadnjič. Bodi skrivnostni in previden. Ko se dotakneš tega predmeta.«

»Veš kaj, Vance...« Markham je bil videti razdražen. »Že tri dni spravljáš neprestano v ospredje tega Mannixa. Čemu neki ga zasleduješ? Kaj misliš odkriti?«

»Slutnja, samo slutnja. Je pač le moj psihični značaj!«

»Verjel bi ti, če bi te ne poznal že petnajst let.« Pogledal ga je pozorno, nato pa je skomizgnil z rameni. »Ko bom končal z Lindquistom, pokličem Mannixa.«

XIX.

Doktor pojasnjuje.

Petek, 14. septembra, ob 2 popoldne.

Odšli smo na prigrizek v privatni načelnikov kabinet, ob dveh pa so nam naznanili doktorja Lindquista. Spremljal ga je Heath in na njegovem obrazu je bilo mogoče razbrati, da mi spremljevalec niti malo ni všeč.

Markham je povabil doktorja, naj sede nasproti njemu.

»Kaj pomeni ta nova žalitev?« je hladno vprašal zdravnik. »Ali je to vaša navada, da nadlegujete mirne meščane in nasilno postopate z njimi?«

»Moja dolžnost je, da privedem morilce v roke pravice,« ga je prav tako hladno zavrnil Markham. »Če se vam zdi, da bi se morali česa bati s tem, da odgovarjate na moja vprašanja, si lahko pokličete odvetnika. Morda mu bočete telefonirati in ga pozvati semkaj, da vas zakonito brani?«

Zdravnik je okleval:

»Ne potrebujem nikake zakonite obrambe. Ali mi hočete povedati nemudoma, čemu ste me dali privedi semkaj?«

»Brez dvoma želim, da bi mi pojasnili nekatere stvari, ki sem jih izvedel o vaših odnošajih z gospodično Odell, kakor tudi, da mi pojasnite, čemu ste me skušali prevarati glede teh odnosov, ko sva se zadnjič razgovarjala.«

KINO UNION
Pretrčljiva zgodba, ki je ne boste pozabili
»Žrtev velike ljubezni«
V gl. vlogah: Assia Noris in Piero Lulli...
PREDSTAVE:
ob delavnikih: 15.30, 17.30, 19.30; ob nedeljah in praznikih: 16.30, 18.30, 19.30

KINO SLOGA
Na splošno željo! Nepozabljiva ljubezenska drama po romanu Edmonda de Amicisa
»Carmela«
V glavnih vlogah: Pal Javor, Doris Duranti
Pričetek predstav: 14, 15.30, 17.40 in 19.30.

KINO MATICA
Dnevno ob 15 film o nesmrtnem osvajaču zenskih src
»Don Juan«
Adriano Rimoldi, Ellena Zaresel, P. Stoppa.
Dnevno ob 17 in 19.15 velezanimiv in najodbojnejši film ljubavno-kriminalne vsebine
»Zadeva Styx«
Napeti prizori, ples... V glavnih vlogah: Viktor de Kowa, Laura Solari, Margit Symo

Prodamo
Dolomitni pesek
za (in) omet, terazo, balin prostore, za postopanje vrtov, rizek, gramoz in kamen vam dobavi: gostilna Vodnik, Podutik št. 25, Ljubljana VII.
Naročila sprejema: »J.E. KLOA«, A. Vodnik, Ljubljana, Stari trg 11. (I)

Mrčes
(ušci, stenice, bolhe itd.) zanesljivo uničite s »Troxin« praškom. Drogerija Kane, Židovska ulica 1.

Rumena korenje
in krmilno peso dobite v skladiščih »Gospodarske zveze« v Maistrovi ulici št. 10.

Zimo za modroce
vseh kvalitet kupite že od 32.— lir naprej pri
»ZIMA« — Milan Jager

Suho sadje prodaja
GOSPODARSKA ZVEZA, Belwelsova cesta št. 29.

Trickije, originalne
tvorniške, za razno nošljivost, ima na zalogi »RADIOVAL«, Ljubljana, Dalmatinova ulica št. 15.

Kolo, žensko
skoraj novo, prodam. — Naslov v upravi »Slov.« pod št. 2500.

Razno
Vloge in prošnje
v italijansko sestavlja, prepisuje in razmnožuje, izvršuje vse informacije ter razne osebne usluge
SERVIS BIRCO, Ljubljana, Selenburgova 4.

VNAJEM
Šupo ali večje skladišče v notranjosti bloka vzajemno v najem. Ponudbe je poslati upravi »Slov.« pod št. 111/2515. (n)

Denar
Vse denarne in trgovske posle izvršim hitro in točno. Obrnite se na
RUDOLF ZORE
Gledališka ul. 12. Tel. 38-10

Živali
Bika, rodovniškega simodolske pasme, prodam. — Kržmane Anton, Bevkje 12.

Praščiki za rejo
v teži od 20 do 30 kg. okrog 100 kom., bodo na prodaj v sredo, 14. t. m. na dvorišču gostilne Kalkan, Poljanska cesta. (J) Cof, Verovškova ul. 66.

Poizvedbe
V soboto izgubljeno
zapestno uro dobite pri Cof, Verovškova ul. 66.

OTVORITEV
Cenj. občinstvu naznanjam, da sem odprla
v Židovski ulici 6 nov
brivsko-frizerski salon
in se cenj. damam in gospodom priporočam. Obenem se zahvaljujem vsem svojim cenjenim gostom v Trebnjem za dosedanje naklonjenost.
JEREB VILMA

Trije zlati laski deda Vseveda
Spisal K. J. Erben — Risal Ivan Romih

SPORT

Ljubljanski atleti

bodo tekmovali 18. t. m. v teku čez drn in strn. — Rok za prijave do petka.

Prva letošnja lahkoatletska prireditev bo prihodnjo nedeljo ob 10 popoldne na igrišču Hermes. Nastopili bodo tekači vseh razredov in se potegovali za naslov pokrajinskega prvaka v teku čez drn in strn. Zagotovljen je nastop članov Ilirije, Planine in Hermesa, tem pa se bodo pridružili še drugi, saj pomenijo teki v naravi tako odlično preizkušnjo telesne zmogljivosti za vse športnike.

Z ozirom na to, da bo to prvi letošnji nastop atletov, je določila lahkoatletska zveza primerno dolžino proge, ki bo znašala 3500 m in bo potekala v okviru Hermesovega igrišča v Šiški. Posebno veljavo je dal prireditvi tudi CONI, ki je razpisal pokal za najboljšo moštvo. Mikavna nagrada bo brez dvoma vzpodbudila ljubljanska atletska društva, da bodo poslala na prvo preizkušnjo atletov številne ekipe najboljših tekačev. Opozarjamo društva, da traja rok za prijave samo do petka do 18. ure. Obenem s prijavo je treba vplačati po 1 liru prijavnine za vsakega atleta.

♦

V ljubljanskem nogometnem prvenstvu bodo igrali prihodnjo nedeljo po temle sporedu: I. razred: Hermes—Dopolavoro Tob. tovarne; II. razred: Zabjakk—Mladika. Doslej so odigrali v obhlu razredih samo po eno tekmo. V I. razredu je ljubljana premagala Mars s 4:3, v II. razredu pa je Korolan odpravil Vičane s 5:1.

V štajerskem nogometnem prvenstvu so začeli preteklo nedeljo s povratnimi tekmami. Na sporedu je bilo samo srečanje med Celjani in graškimi poštarji. Celjska napadatelna vrsta je bila dobro razpoložena in je dala po Vrečiču, Dobretzu in Caterju tri gole, četrti pa je padel kot autogol. Tako so zmagali Celjani z 0:4. — Mariborski železničarji so izrabili prost termin za prijateljsko tekmo s Knittelfeldom. Izid je bil 3:0 za Mariborčane.

Marija Hribernik
Zidančkova mama
V Virmašah, Sv. Duh pri Škofji Loki. — Pogreb rajneke na starološko pokopališče je bil preteklo sredo, 7. aprila 1943. Sveta maša zadušnica bo brana na Viču v četrtek ob pol 9.
Blagor odslej mrtvim, kateri umrjejo v Gospodu.
Dà, govori Duh, spočijejo naj se od svojega truda, kakaj njih dela gredo za njimi» (Razodetje sv. Janeza 14, 13).
Virmaše pri Škofji Loki, Ljubljana, dne 13. aprila 1943.
V imenu sorodnikov Katrea Primožič

V globoki poštosti sporočamo, da nam je umrl ljubljani
Adolf Zajec
šolski upravitelj v Čadrecih
Pogreb dragega je bil v sredo, 7. aprila 1943, v št. Jerneju, kjer mu je začasno tozemesko počivališče.
Za izkazano zadnjo naklonjenost vsem naša iskrena hvala!
Ljubljana, 13. aprila 1943.
Žalujoči sinček Marjan in rodbini Zajec — Pirš

MISLI, MISLI PA REČE: »KAR SE JE ZGODILO, SE JE ZGODILO, TODA TAK NE MOREŠ BITI MOJ ZET. ČE HOČES, DA TE BOM PRIZNAL ZA NASLEDNIKA, PRINESI MI TRI LASE DEDA VSEVEDA!« MISLIL JE, DA SE GA BO NA TA NAČIN IZNEBIL.

ČAŠA EGIPTOUSKEGA PODKRALJA
U. Mioni

Dal jih je pripeljati predse, se vsedel na prestol v prestolni dvorani, kjer je navadno sprejemal v izrednih okoliščinah in se poslužil tolmača. Govoril je vsa narečja kanaanske dežele, pa se ni hotel izdati; toliko manj bi bilo prikladno, da bi egiptovski podkralj govoril uradno v jeziku, ki ne bi bil egiptovski.

Majordom pripelje deset moč v dvorano. Jožef je začutil tesnobo v srcu. Spoznal je v njih svoje brate, one okrutneže, ki so ga bili prodali izmaelcem v sužnost. Od tega nesrečnega dne je poteklo že več kot dvajset let; zelo so se postarali, toda on jih je prepoznal. Bili so oni, ni bilo nobenega dvoma.

Bilo jih je le deset. Manjkaj je Benjamin, dragi brat, katerega je želel videti.

Kje je bil Benjamin? Zakaj ni prišel z brati? Morda je umrl? Ali so ga bratje sovražili kakor njega samega? Morda so tudi njega prodali? Gorje, ako je bilo tako!

In njegov oče, dobri Jakob? Ali še živi, ali je že odšel v predpekel, da doseže veličasten dan, ko se mu bo odprlo nebo, da bo užival dobro zaslužen plačilo za svoje kreposti?

Jakovovi sinovi so poklekli, da ga počaste, stegnili ponižno prosoč k njemu roke in ga niso spoznali. Toliko let je že minilo, odkar so ga bili prodali. Sedemnajstleten mladenič je postal zrel moč. Kdo bi bil le od daleč slutil, da je brat, prodan v sužnost, postal mogoben podkralj Egipta?

Jožef se spomni sedaj svojih sanj. Uresničevale so se. Sinovi njegovega očeta kleče pred njim.

»Odkod prihajate?« jih ostro vpraša po tolmaču.

Odgovore mu:

»Prišli smo iz dežele Kanaan, da kupimo potrebno za življenje.«

Jožef ni vedel, kako naj se vede do njih. Ali naj jih strogo kaznuje za zločin, ki so ga zakrivali v njegovo pogubo? Njegova bratovska ljubezen se je upirala temu. Potem bi tudi prizadejal bolest svojemu očetu, ki bi moral trpeti za sinovljeve kazni. Ali naj jim odpusti in se razodene? Ali so bili tega vredni? Ali so se v teh dvajsetih letih kaj poboljšali? Ali ni verjetno, da bi povzročili sinosti, ko bi skušali izkoristiti njegov položaj, da obogate svoja pleča?

Hotel jih je postaviti na trdo preskušnjo in ako jo bodo prestali, jim bo odpustil; sicer jih bo pa strogo kaznoval.

»Vi ste ogleduh!« jim reče. »Izvedeli ste,

da vlada v deželi pomanjkanje in lakota, in prepričani, da je naša vojska obnemogla, ki bi jo bilo moči lahko premagati, pa ste prišli, da izveste, kje so v deželi manj utrjeni kraji, in jih napadete.«

Ta njegova domneva je brate zelo prestrašila. Gorje, ako se jim ne posreči, da jo uničijo! Z ogleduhi so zelo trdo postopali. Podkralj jim ne bo prizanašal.

Odgovore zelo ponižno:

»Gospod naš, ni tako, tvoji služabniki smo in smo prišli kupovat kruha. Vsi smo sinovi enega očeta in smo prišli z dobrim namenom in tvoji služabniki ne spletkarimo nič slabega.«

»Ni res!« zakriči Jožef. »Zadeva je čisto drugačna. Nesrečniki! Prišli ste, da si ogledate naše utrdbе.«

»Poslušaj nas, gospodar!« odvrne Juda v imenu bratov. »Nas, tvojih služabnikov, je dvanajst, sinov enega očeta v kanaanski deželi.«

»Ali vaš oče živi?«

»Tvoj služabnik, naš oče, živi,« odgovori Ruben.

Jožef se oddahne. Njegov oče živi. »Izdajalec! Trdite, da vas je dvanajst bratov, vas vidim pa le deset!« reče.

»Gospod naš, najmlajši je ostal pri našem očetu, ki je zelo star, drugega pa ni več.«

»Umrl!«

»Umrl,« odgovori Ruben s trpkim glasom.

Urednik: Viktor Centič